

ՅԵՏԻՆ ՈՂՋՈՅՆՔ ԱՌԻ ԾՈՎ

Ըզմակուկաւս իմ մըմընջեա
Ծովդ անուշակ, ոյր քաղցր ալիք՝
Ջերդ տարիաւոր դք ուխտապահ,
Արկանեն կոծ յաւեժակայ
Ընդ աւերակդ այդ գեղեցիկ:

Ծըփամ՝ յալիսդ 'ի սիրտ յորդոր
Յայնմ 'ի ժամուն՝ յոր 'ի ժայռէն
Նարընջենին, որթ բեղմնաւոր
Սըփռեն զըստուեր յալիսդ 'ի խոր,
Նաւալարին քաղցր ապաւէն:

Ըստէս յիմ կուրս առանց թիոյ՝
Ջանձն իմ 'ի գիրկ սիրոյդ թողեալ,
Իբր 'ի հանդիստ իմոյս հոգւոյ
Փակեմ 'ի ճօճ կոհակիդ քոյ
Ջակն իմ լուսով տուընջեան խոնջեալ:

Հեղահամբոյր զերդ երիւար,
Ոյր թուլակի տատանի սանձ,
Միշտ դու 'ի զով ուրեք դադար
Առեալ տանիս զիմ կուր տըկար,
Վարեալ փըրփրով քոյոցդ ափանց:

Ո՛հ, որորեա՛, որորեա դեռ,
Որորեա՛ զայս նըւագ վերջին
Ըզմանով զայդ՝ յոր ազդեա սէր,
Որ մինչ կենացն յարշալոյսն էր,
Յանտառս, յալիս միտքն յածէին:

Որ զարդարեացն Աստուած զաշխարհ
Քոյ տարերաւըդ գեղեցիկ,
Ըզբնաւ ինչ աստ կարգեաց յարմար .
Երկինք յալիս պաղպաղեն վառ,
Եւ զերկնից ցոլս ցայտեն ալիք:

Ձինջ զերդ բըբացս իմոց 'ի տես՝
Անցանեն շողք յալիսդ յըստակ,
Եւ 'ի փաղիւռն քոյ ասպարէզ

Դողցես ըզլոյսըն թաւալես
Յոսկեփայլ ջուրսդ և կապուտակ :

Ձերծ 'ի կապից , նրման մլտաց ,
Ձթադաւորաց նաւս խորտակես .
Եւ բարկութեանդ յեռանդն անսանձ՝
Հըլու առ Տէր որ դբեզ դըրդեաց ,
Սոսկ 'ի բարբառ իւր դադարես :

Դու վեհ պատկեր ես անբաւին .
Յալեաց յալիս վարեալ ական
Ձուր յափն յափնէ գայ զհետ քոյին .
Ձուր միտքն 'ի գիւտ եզերցդ յածին ,
Հանդոյն ծաղացն յաւերժական :

Բարբառդ ահեղ և քաղցրաւոր
Ըզգանդ ափանցըդ դըղըրդէ .
Կամ ընդ սիզուտ վայրն անհամբոյր ,
Իբր հեղաշարժ սիւքն 'ի մամուռ ,
Նըւաղաձայն մեղմ մըրմընջէ :

Ձի քաղցր ես ինձ , կոհակդ հեղիկ ,
Երբ ընդ երկչոտ մակուկաւս իմ
Իբր ըզհըսկայ բացընկեցիկ
Ընդ խուն բեռամբ թեքեալ ալիք ,
Ինձ փեռեկեն զորոց ջրային :

Ձի քաղցր ես ինձ , երբ հողմն հանդարտ
Նընջէ յանձաւարդ զովադին .
Եւ թուին եզերքդ 'ի ժմիտ զըւարթ՝
Տեսեալ 'ի ծոց քոյ հրաշաղարդ
Ձըստուեր մայրեացն երերագին :

Ձի քաղցր ես ինձ , երբ 'ի խելս անդ
Յերանգս 'ի բիւր փունջ փունջ զրասանգք
Թողեալք հողմոյն ցիր աստ և անդ ,
Պսակեն ըզքեզ իբրեւ ըզտաշտ՝
Որոյ եզերք պատին ծաղկամիք :

Ձի քաղցր՝ երբ հողմ գըգուէ ջերին
Ըզմեղմաշարժ ծոցդ երերուն .
Եւ ընդ ճընշմամբ իմոյ ձեռին

Ալիքդ ուռնուն և խռնարհին
Գեղեցկանազ լանջաց հանդոյն :

Եկ փախըստեայ իմ նաւակին
Եկ տուր համբոյր զվերջին նըւագ .
Շուրջ ծաւալեա զողբ ցաւագին ,
Եւ 'ի փրփուր ափանց քոյին
Թայց զիմ ճակատ և զաչս համակ :

Թոյլ տուր ընդ դաշտ քոյին անկայ
Յուկամ ազատ ծըփել կուրիս .
Անդ ընդ այրիւն Սեբիլեայ
Կամ ընդ շիրմաւն վիրգիլեայ
Մէն քոյ ալեակ սուրբ է առ իս :

Ընդ բնաւ ափունսըդ ցանկալիս ,
Ուր սէր զիմ սիրտ արծարծեայ վառ ,
Ի տես նոցին յուզեալ հոգիս
Գտանէ զդադար և զհայրենիս ,
Եւ զերջանիկ աւուրց նըշխար :

Ծփեսջիր թափառ . յեղերս համակ
Յո՛ւ և վարեալ զիս տանիցիս ,
Նկատեմ պատկերս 'ի մէն կոհակ .
Եւ առ մէն ժայռ ըզքոյ զափամբք՝
Խոկք , յիշատակք նորոգին յիս :

ԼԱՄԱՐԴԻՆ

Թարգ. Հ. Սամ. Կեսաբեան :

ՓՐԵԴԵՐԻԿՈՍ ԳՈՒԼԻԷԼՄՈՍ

ԹԱԳԱԺԱՌԱՆԳ ԻՇԻԱՆ ԲՐՈՒՍԻՈՅ

Փրեդերիկոս Գուլիէլմոս թագաժառանգ իշխան Բրուսիոյ ծնաւ յամին 1831 հոկտեմբեր 18, և է միակ որդի Գուլիէլմոս թագաւորին և Աւկուսդա թագուհւոյն :

Թագուհին Աւկուսդա, որ կէօթէ բանաստեղծին աշակերտն էր, մտացի և կիրթ կին մ'ըլլալով, մասնաւոր հոգ տարաւ իւր Ֆրից (Fritz) որդւոյն դաս-

տիարակութեանը, որուն տրուեցան ուսուցիչ՝ դրական, բարոյական, քաղաքական գիտութեանց մէջ, ինչպէս նաև պատմական ու բանասիրական ուսմանց համար կոտէդ և Մաքս. Տունքէր, իսկ զինուորական արուեստին համար՝ Ռոն և Մոլդէ զօրապետները :

Երբ լընցուց իւր դպրոցական ուսումն, իբրև պարզ զինուոր պահանօրդաց առաջին զնդին մէջ մտաւ 'ի Բոցտամ, ուր սկսաւ իւր զինուորական ընթացքը :

Յամին 1858 յունուար 25 ամուսնաւ-